

सद्योमन्यु adj. alsbald erzürnend BHĀG. P. 9, 3, 25.
 सद्योमरणा n. ein an demselben Tage erfolgender —, alsbaldiger Tod
 VARĀH. BRH. S. 2, S. 3, Z. 1 v. u. BRH. 28 (26), 1.
 सद्योमांस n. frisches Fleisch SPR. (II) 6773.
 सद्योमृत adj. so eben verstorben R. GORR. 2, 45, 3.
 सद्योपज्ञसंस्था f. Absolvierung des Opfers an einem Tage SHADY. BR. 4, 1.
 सद्योवर्ष m. Eintritt von Regen an demselben Tage VARĀH. BRH. S. 2,
 S. 6, Z. 21. 34, 7. 47, 22.
 सद्योवर्षण n. dass. Verz. d. Oxf. H. 328, b, 1. 2.
 सद्योवृष्टि adj. täglich sich ergötzend RV. 3, 31, 13.
 सद्योवृष्टि f. Eintritt von Regen an demselben Tage KR̥SHIS. 6, 1. 9. VĀ-
 RĀH. BRH. S. 28 in der Unterschr. Verz. d. B. H. 94 (63). 258, 24.
 सद्योव्रण m. eine plötzlich bewirkte Wunde SUÇR. 2, 17, 6. 19, 18. 24,
 7. 16. 25, 4. 6. ÇĀRṆG. SĀMḤ. 4, 7, 56. सद्योव्रणा ये सक्तसा भवत्यभिघाततः
 VĀGBH. 6, 26, 1. Verz. d. Oxf. H. 314, a, 6. 7.
 सद्योवृत्त adj. frisch verletzt SUÇR. 2, 358, 6. frisch geschlachtet: Fleisch
 VĀGBH. 4, 6, 69.
 सद्रत्न (सत् + रत्न) n. ein echter Edelstein, eine ächte Perle KATHĀS.
 26, 48. 34, 38. 44, 79. 53, 33. 59, 76. 64, 65. 109, 84. PAÑKĀR. 4, 11, 36. fg.
 2, 4, 38. — Vgl. सन्मणि.
 सद्रत्नमाला f. Titel einer Schrift GILD. Bibl. 515.
 सद्रु P. 3, 2, 159 (oxyl.). VOP. 26, 149. adj. laufend (vgl. रु) in der Ety-
 mologie von समुद्र AV. 15, 7, 1.
 सदंश (सत् + वंश) m. 1) schönes Rohr SPR. (II) 6776. 7098. an beiden
 Stellen zugleich in Bed. 2). — 2) ein edler Stamm, ein edles Geschlecht
 ebend. und PAÑKĀR. 2, 5, 12.
 सदचम् (सत् + वचम्) n. eine schöne Rede R̥T. 6, 29.
 सदन् (von 1. सद) in ऋष्य०, हु०, नृ०.
 सैदन्त् 1) adj. सत् d. h. eine Form von ऋस् oder भूस् enthaltend, von
 einem dergleichen Verse begleitet u. s. w. TS. 5, 2, 1, 5. 2, 2. ÇĀT. BR. 13,
 4, 1, 13. 2, 10. ÇĀÑKH. BR. 1, 1. ÇR. 3, 12, 14. श्राड्यभागी ĀÇV. ÇR. 10, 6, 6.
 — 2) f. सदती N. pr. einer Tochter Pulastja's und Gattin Agni's VP.
 83, N. 3. 5.
 सदद्व (2. स + द्व) adj. im Streit liegend, rechtend SPR. (II) 6287.
 सदर्वक adj. MĀRK. P. 131, 6 wohl fehlerhaft für संवर्वक.
 सदसथ m. Dorf ÇĀDDĀRTHAK. bei WILSON fehlerhaft für संवसथ.
 सदक्त m. N. pr. eines Fürsten HIΟΥEN-THSANG 2, 95. 98. Vie de HIΟΥEN-
 THSANG 186 (hier सदाक्त).
 सदार्ता (सत् + वा०) f. eine gute Nachricht: लोकः पृच्छति सदार्ताम्
 so v. a. erkundigt sich nach dem Wohlbefinden SPR. (II) 3867.
 सद्विच्छेद (सत् + वि०) m. Trennung von Guten PAÑKĀR. 4, 7, 11.
 सद्विद्य (सत् + विद्या) adj. mit wahren Wissen ausgestattet, unter-
 richtet SPR. (II) 6673. RĀGĀ-TAR. 3, 135. — Vgl. दुर्विद्य.
 सद्विद्या (wie eben) f. wahres Wissen SPR. (II) 5881.
 सद्विधान PAÑKĀR. 2, 5, 18 fehlerhaft für संविधान.
 सद्वृत्त (सत् + वृत्त) m. ein schöner, kräftiger Baum SPR. (II) 7500.
 1. सद्वृत्त (सत् + वृत्त) n. 1) eine schöne, runde Gestalt SPR. (II) 334
 (zugleich in der Bed. 2). — 2) das Benehmen Guter, gutes Betragen, ein

guter Wandel MBH. 10, 128 (st. dessen सतां वृत्तम् 127). °रहित R. GORR.
 1, 6, 13. °कुशल 2, 23, 24. KĀM. NITIS. 5, 50. SPR. (II) 334. 2360. 4547.
 6228. KATHĀS. 31, 227. °शालिन् MĀRK. P. 20, 41. °स्य KAUSH. UP. Einl.
 2, 6. — Vgl. सुवृत्त.
 2. सद्वृत्त (wie eben) adj. (f. स्या) 1) sich gut betragend, einen guten Wan-
 del führend MBH. 1, 7261. R. 2, 74, 9 (76, 14 GORR.). 3, 1, 11. 5, 26, 30.
 SPR. (II) 1303. 2464. 6444. MĀRK. P. 81, 11. Verz. d. Oxf. H. 141, a, 27.
 ऋ० R. 7, 15, 25. 73, 16. SPR. (II) 6263. 7200. BHĀG. P. 4, 14, 11. 32. 9, 14,
 12. — 2) schöne Metra enthaltend Verz. d. Oxf. H. 198, b, No. 468 (zu-
 gleich in der Bed. 1). — Vgl. सुवृत्त.
 सद्वृत्ति (सत् + वृत्ति) f. ein gutes Benehmen KĀM. NITIS. 11, 57. °भाञ्
 MALAMĀSAT. im ÇKDR. so ist wohl auch st. संवृत्ति zu lesen R. GORR. 2,
 109, 31. KATHĀS. 56, 415.
 सद्वैद्य (सत् + वैद्य) m. ein guter Arzt SPR. (II) 6486.
 सद्वत्त (सत् + व्रत) n. ein guter Vorsatz: सत्सु सद्वत्तदर्शनम् (सद्वृत्त०?)
 KĀM. NITIS. 13, 43.
 सध् Grundform zu साध् + सिध्; vgl. सधि.
 1. सध (von 2. स) adv. = सक् am Anfange einiger Composita.
 2. सध n. oder सधा f. सधे du. v. l. für स्वधे Himml und Erde NAIÇH. 3, 30.
 1. सधेन (2. स + धन) n. gemeinsame Habe ÇĀT. BR. 3, 9, 2, 34 im
 Wortspiel.
 2. सधन (wie eben) adj. (f. स्या) 1) nebst Reichtümern: देवो च सधनो
 तस्मै नाम्ना रत्नावली सुताम् KATHĀS. 77, 22. 88, 32. — 2) reich, wohl-
 habend R. 2, 39, 25. SPR. (II) 2141. VARĀH. BRH. S. 17, 17. 68, 68. BRH. 18, 5.
 सधनता (von 2. सधन) f. das Reichsein SPR. (II) 3364.
 सधनिर्व्व n. nom. abstr. zu सधनी. देवो मर्तस्य सधनिर्व्वमाय RV. 4, 1, 9.
 सधनी (सधनी Padap., vielmehr सधनी den man mit sich führt)
 adj. Geführte: त्वया वयं सधन्यस्त्वैतास्तव प्रणीत्यश्याम वाजान् RV.
 4, 4, 14. 6, 51, 3. सूर्या मासा सदेनाय सधन्या 10, 93, 5.
 सधनुष्क (2. स + 1. धनुस्) adj. sammt Bogen MBH. 2, 2699. mit einem
 Bogen versehen HARIV. 10635.
 सधनुस् adj. mit einem Bogen versehen HARIV. 10635 (nach der Lesart
 der neueren Ausg.). R. 2, 21, 9. सधनुःपाणि WEBER, RĀMAT. UP. 295.
 सधमाद् (1. सध + माद् von 1. मद्) m. 1) Trinkgenosse, Festgenosse RV.
 1, 121, 15. इह स्तुतः सधमादेस्तु प्रूरः 4, 21, 1. 6, 37, 1. देवानाम् 7, 76, 4. —
 2) Genosse, Geführte überh. nom. sg. सधमास् RV. 7, 18, 7. स्या त्वा कृत्यः
 सधमादे वक्तु 3, 43, 6. 6, 69, 4. गोभिः, वीरैः 5, 20, 4. रया युजा 7, 43, 5.
 श्रापैः VS. 10, 7.
 सधमाद् (1. सध + माद्) m. P. 6, 3, 96. 1) Trinkgelage, Schmaus, Fest
 NIT. 7, 30. RV. 1, 30, 13. 51, 8. इमा ब्रह्म सधमादे नुषस्व 7, 22, 3. 32, 1.
 8, 2, 3. 28. मधूनाम् 3, 43, 3. 4, 23, 1. 9, 62, 6. 10, 35, 10. 88, 17. 96, 12. AV.
 6, 62, 2. VS. 19, 44. सधमादे मद् zechen, schmausen mit (instr.): पमेने RV.
 10, 14, 10. तृतीये नाके AV. 6, 122, 4. 7, 109, 3. TBR. 3, 1, 1, 8. सधमादे
 देवैः सोमं पिबन्ति TS. 2, 5, 5, 5. — 2) Gemeinschaft, Genossenschaft:
 कृरी साध्या सधमादे (युनञ्भि) RV. 3, 35, 4.
 सधमाद्य (von सधमाद्) 1) adj. a) convivalis, festlich; Festgenosse: उ-
 क्थ्या RV. 4, 3, 4. श्रापि 8, 3, 1. VĀLAH. 6, 5. इन्द्र भवो नः सधमाद्यः 8, 86,
 7. Soma 9, 23, 6. 10, 104, 4. — b) socius: कृरी RV. 8, 13, 27. 32, 29. —